ลักษณะของภาษาไทยเน็ต ปี 2555-2556

นำมาจากส่วนหนึ่งของ รายงานการวิจัย "ภาษาไทยเน็ต" : ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเตอร์เน็ต ของ กานต์รวี ชมเชย (2556)

การแปร (Variation) ด้านการสะกดคำ

การแปร หมายถึง รูปแบบที่เบี่ยงเบนออกไปจากรูปเดิม หรือรูปมาตรฐาน แต่ก็ยังมีส่วนที่บ่งบอกได้ว่าเป็นสิ่งเดียวกันกับรูปเดิมหรือรูปมาตรฐาน การแปรของภาษาเกิดได้ในทุกระบบ และสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมเสมอ ความจริงข้อนี้ทำให้เกิดการจัดแบ่งภาษาเป็นวิธภาษาประเภทต่างๆ หรือจัดเป็น 2 มิติใหญ่ๆ ได้แก่ ภาษาย่อย และทำเนียบภาษา (register) (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548 : 9-10)

ภาษาไทยเน็ตมีลักษณะของการแปรในด้านการสะกดคำเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกิดจากปัจจัยด้านวิธีการสื่อสารที่สื่อสารผ่านหน้าจอด้วยวิธีการพิมพ์และต้องการความรวดเร็วในการพิมพ์ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประกอบกับกลุ่มผู้ใช้ภาษาที่เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ซึ่งมีแนวโน้มของการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองให้แตกต่างจากสิ่งที่เป็นมาตรฐานของสังคมจึงทำให้มีการสะกดคำที่มีการแปรจากภาษาไทยมาตรฐาน ผู้วิจัยจึงศึกษาการแปรของภาษาไทยเน็ตด้านการสะกดคำโดยเทียบกับคำในภาษาไทยมาตรฐาน โดยจัดแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) การแปรด้านการสะกดคำทั่วไป 2) การแปรด้านการสะกดคำที่สะกดตามการออกเสียงในภาษาพูด และ 3) การแปรด้านการสะกดคำที่ส่งอิทธิพลต่อภาษาพูด

การแปรด้านการสะกดคำทั่วไป

1) การแปรในการสะกดคำ สระ ◌ู เป็น สระ ◌ุ

เช่น คำว่า อยู่ เป็น อยุ่
รูป เป็น รุป
ไม่รู้ เป็น ไม่รุ้
ดูแล เป็น ดุแล

สันนิษฐานว่าเนื่องจากการพิมพ์สระ ◌ู ผู้พิมพ์ต้องกดปุ่ม Shift จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการพิมพ์ ผู้ใช้ภาษาจึงเลี่ยงที่จะกดปุ่ม Shift โดยการใช้สระ ◌ุ ซึ่งเป็นเสียงสั้นแทน แต่ยังคงสื่อความหมายได้ ส่วนคำว่า กุ นอกจากเป็นเพราะการเลี่ยงกดปุ่ม Shift แล้ว ยังเป็นการเลี่ยงการสะกดคำหยาบโดยตรงด้วย

2) การแปรการสะกดคำ ที่ใช้ สระ ไ - เป็น ◌ัย

เช่น คำว่า ทำไม เป็น ทำมัย
ใจ เป็น จัย
ใช่ เป็น ชั่ย
ใคร เป็น คัย
ได้ เป็น ด้ัย

อะไร เป็น รัย

ยังไง เป็น งัย

3) การแปรการสะกดคำที่ใช้สระอะและมีเสียงตรี โดยใส่ไม้ตรี ◌๊ แล้วตัดสระอะ

เช่น นะ เป็น น๊

คะ เป็น ค๊

4) การแปรการสะกดคำที่มีการตัดพยัญชนะท้ายและตัดไม้ไต่คู้ ◌็

เช่น เด็ก เป็น เดะ

5) การแปรการสะกดคำที่พยัญชนะท้าย

เช่น ขอโทษ เป็น ขอโทด

สมเพช เป็น สมเพด

สัตว์ เป็น สัส/สัด

6) การแปรการสะกดคำที่พยัญชนะต้น

เช่น สงสาร เป็น ฉงฉาน

รู้แล้ว เป็น ยู้แย้ว

สุดๆ เป็น ฝุดๆ

ข้อ 2) - 3) เป็นการสะกดคำที่ผู้ใช้ภาษาจงใจสะกดให้แตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐานเพื่อแสดงอัตลักษณ์ของผู้ใช้ภาษา ส่วนข้อ 4) และคำว่า ขอโทด ในข้อ 5) นั้นน่าจะเป็นไปเพื่อความรวดเร็วในการพิมพ์ ส่วนคำว่า สัส/สัด ในข้อ 5) น่าจะเพื่อความรวดเร็วในการพิมพ์และการหลีกเลี่ยงคำหยาบในกรณีที่ใช้เป็นด่า ส่วนข้อ 6) คำว่า ฉงฉาน กับ ยู้แย้ว เป็นการเลียนเสียงพูดของเด็ก

การแปรด้านการสะกดคำที่สะกดตามการออกเสียงในภาษาพูดแสดงบุคลิกน่ารักเป็นกันเองของผู้ใช้ภาษา

1.) การแปรการสะกดคำควบไม่แท้ เป็นไม่ควบ

เช่น จริง เป็น จิง

เสร็จ เป็น เส็ด

เศร้า เป็น เส้า

2.) การแปรการสะกดคำที่มี รร เป็น สระ ◌ำ า

เช่น กรรม เป็น กำ

ธรรมดา เป็น ทำมะดา (ช่วยสื่อความหมายถึงความธรรมดาด้วยการสะกดแบบธรรมดา ไม่มี รร)

3.) การแปรสะกดคำที่มีเสียงเอก โดยใช้ไม้เอกกำกับ

เช่น จ้ะ เป็น จ่ะ

อะ เป็น อ่ะ

4.) การแปรการสะกดคำที่มีไม้ไต่คู้ เป็น ◌้ อ

เช่น ก็ เป็น ก้อ

5.) การแปรการสะกดคำที่มีเสียงตรี ด้วยการใช้ไม้ตรีกำกับ

เช่น นะ เป็น น๊ะ

ละ เป็น ล๊ะ

แว้(อุแว้) เป็น แว๊

คะ เป็น คะ

6.) การแปรการสะกดคำที่ใช้สระ ◌ำ เป็นสระ า

เช่น น้ำ เป็น น้าม

ทำ เป็น ทาม

7.) การแปรการสะกดคำควบกล้ำ ล/ร เป็น คำที่ไม่ควบกล้ำ

เช่น ครับ เป็น คับ

ปรับปรุง เป็น ปับปุง

ตรงไหน เป็น ตงหนาย

น่ากลัว เป็น น่ากัว

ปรบมือ เป็น ปบมือ

8.) การแปรการสะกดคำที่ตัดพยัญชนะท้ายออกตามการออกเสียง

เช่น กับ เป็น กะ

ด้วย เป็น ดั้ว

9.) การแปรการสะกดคำตามการออกเสียงคำที่มีการกลมกลืนเสียง (Assimilation) เช่น

ลั้นลา/ลันล้า เป็น ลั้ลลา/ลัลล้า (เสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง เหนี่ยวเอาเสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์แรก กลายเป็น ลั้ลลา)

อย่ามา เป็น หยั่มมา (เสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง เหนี่ยวเสียงของพยางค์แรก ส่วนการสะกดคำว่า หยั่ม สะกดตามคำว่า หย่า)

อะไร/อะไล เป็น อัลไล (เสียงพยัญชนะต้นของพยางค์หลัง เหนี่ยวเสียงของพยางค์แรก)

ตัวเอง/ตะเอง เป็น เตง (เสียงของพยางค์แรกและพยางค์หลังกลมกลืนกันกลายเป็นพยางค์เดียว)

การแปรด้านการสะกดคำที่อาจส่งอิทธิพลต่อภาษาพูด

1.) การแปรการสะกดพยัญชนะต้น

การแปรในการสะกดพยัญชนะต้น ล เป็น ร

เช่น เลย เป็น เรย

แล้ว เป็น แร้ว

เลิศ เป็น เริ่ด (คำนี้ผู้วิจัยไม่แน่ใจว่ามาจากคำในภาษาพูดก่อนหรือไม่)

การแปรการสะกดคำที่ไม่ควบกล้ำ เป็น ควบกล้ำ ล/ร/ว

เช่น จ้า เป็น จร้า

บ้า เป็น บร้า

ค่ะ/คะ เป็น คร่า / คร้า

มาก เป็น มว๊าก

2.) การแปรการสะกดพยัญชนะท้าย

การแปรการสะกดพยัญชนะท้าย จาก น เป็น ล ส่งผลต่อการออกเสียงของคำดังกล่าว โดยออกเสียงเป็น /ล/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยแต่มีในระบบเสียงภาษาอังกฤษ

เช่น ซะงั้น (เสียอย่างนั้น) เป็น ซะงั้ล

เขิน เป็น เขิล

กัน เป็น กัล

เพื่อน เป็น เพิ่ล

การแปรการสะกดพยัญชนะท้าย น เป็น ง

เช่น คุณ เป็น คุง

กิน เป็น กิง

3.) การแปรในการสะกดเครื่องหมายกำกับตัวอักษรและพยัญชนะท้าย การแปรการสะกดคำที่ใช้ไม้ไต่คู้ (็) โดยตัดไม้ไต่คู้ออกแล้วเปลี่ยนตัวสะกด น/ร เป็น ง

เช่น เห็น เป็น เหง

เป็น เป็น เปง

เซ็ง เป็น เซง

เวร เป็น เวง

4.) การแปรการสะกดคำด้านสระ

ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระอะ-อา (สระกลาง) เป็น สระอื่นๆ (สระหลังและสระหน้า)

เช่น บ๊ายบาย เป็น บับบุย/บะบุย

จังเลย เป็น จุงเบย

ประกาศ เป็น ปุกาศ

ใช่ไหม เป็น ชิมิ

ดีว่ะ เป็น ดีแว๊

การแปรในการสะกดคำที่มีเสียงสระอะ เป็น สระอา

เช่น มัน เป็น มาน

อะไร เป็น อาราย

ทำไม เป็น ทะมาย

ทำ เป็น ทาม

การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระอิ อี เป็น สระเอ

เช่น จิงๆ เป็น เจงๆ

พี่ เป็น เพ่

นี้ เป็น เน้

การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระอึ เป็น สระอุ

เช่น คิดถึง เป็น คิดถุง

นิดนึง เป็น นิดนุง

การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระประสม เป็น สระเดี่ยว

เช่น เพื่อน เป็น เพิ่ล

เดียว เป็น เดว

เดี๋ยว เป็น เด๋ว

การแปรการสะกดคำที่มีเสียงสระเดี่ยว เป็น สระประสม

เช่น สุดยอด เป็น สวดยวด/สวดยอด

ลูกพี่ เป็น ลวกเพ่

การแปรการสะกดคำที่ประกอบด้วยสระเกิน เป็น สระเดี่ยว ได้แก่การสะกดคำว่า ไม่เป็น มะ

เช่น ไม่มี เป็น มะมี

ไม่รู้ เป็น มะรุ้ / มะยู้

ไม่เห็น เป็น มะเหง/มะเหน

การพิมพ์แบบพิเศษ

การพิมพ์ซ้ำตัวอักษร

ในภาษาไทยเน็ตปี 2555-2556 ปรากฏการพิมพ์ซ้ำตัวอักษรเป็นจำนวนมาก การพิมพ์ซ้ำตัวอักษรเป็นวิธีการที่เป็นที่นิยมอย่างมาก มีทั้งที่เป็นการพิมพ์ซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้าย พิมพ์ซ้ำเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เครื่องหมายปรัศนี (?) เครื่องหมายไม้ยมกและตัวเลข 5/๕ ผู้ใช้ภาษาสามารถพิมพ์ซ้ำได้โดยไม่จำกัด เพื่อแสดงน้ำเสียง ความดังและยาวนานของเสียง (เลียนเสียง) และยังพบการพิมพ์ซ้ำเพื่อเน้นความหมายอีกด้วย

ตัวอย่างเช่น

1.) การพิมพ์ซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้ายเพื่อแสดงความดังและความยาวนานของเสียง ตัวอย่างเช่น

กรี้ดดดดดดดด

ไม่อาววว

ก๊ากกกกกก

กินด้วยยย

ย๊ากกกกกก

อึ๋มม๊ากกกกก

กิจกรรมแก้ว่างตอนปิดเทอมจ้าาาา

2.) การพิมพ์ซ้ำเลข 5 และ ๕ เลียนเสียงหัวเราะยิ่งซ้ำมากยิ่งแสดงถึงความยาวนานของเสียง ตัวอย่างเช่น

ท่านชายหน้าโคตรฟินล่ะ 55555

555555

๕๕๕๕๕๕

3.) การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) แสดงการอุทาน ยิ่งมีจำนวนการซ้ำมากก็ยิ่งแสดงอารมณ์ในระดับที่มาก

ตัวอย่างเช่น อ๊ากกกกกกกกก!!!

อุ้มแมวเป็นม๊ายยยยยยย!!! (ข้อความนี้เป็นความเห็นจากใต้ภาพคนอุ้มแมวผิดวิธี แล้วแมวทำหน้าเจ็บปวด)

วะ...วะ...ว้าวววววว!!!

อัยย่ะ!! “เติ้ล ตะวัน” จับ “เน วัดดาว” เซ็นสัญญา...

ห๊ะ!?! (อุทาน ด้วยความตกใจและสงสัยหรือประหลาดใจ)

4.) การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมายปรัศนี (?) ในประโยคคำถาม เน้นความหมายเชิงคำถาม ตัวอย่างเช่น

อยู่กะคราย????

ทำไงดีแว๊???

5.) การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) ในภาษาไทยมาตรฐานใช้เครื่องหมายไม้ยมกเพียง 1 ครั้ง เช่น จริงๆ (เน้นย้ำความหมาย) ขาวๆ , ดำๆ (ทำให้ความหมายอ่อนลง) แต่ในภาษาไทยเน็ตมีการพิมพ์ซ้ำไม่จำกัดจำนวน ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ภาษา

1) การพิมพ์เครื่องหมายไม้ยมกซ้ำเพื่อแสดงปริมาณหรือจำนวนที่มาก

เช่น ปบมือๆๆๆ (ปรบมือหลายครั้ง)

มีความสุขมากๆๆๆๆ (มีความสุขอย่างมาก)

เอิ๊กๆๆๆๆ (เสียงหัวเราะหลายครั้ง)

2) การพิมพ์เครื่องหมายไม้ยมกซ้ำเพื่อเน้นย้ำความหมาย

เช่น เอามาให้อ่านขำๆๆๆจ้า (เน้นว่า ขำๆ)

คืนดีๆๆๆๆๆๆกาน (เน้นว่า คืนดี)

โดนใจสุดๆๆๆๆ ใช่เลย (เน้นว่าโดนใจอย่างที่สุด)

การพิมพ์เว้นวรรคระหว่างตัวอักษร

ใช้เพื่อเน้นความหมายและแสดงน้ำเสียงจริงจัง ไม่พบการเว้นวรรคระหว่างตัวอักษรมากเท่าการพิมพ์ซ้ำ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการพิมพ์เว้นวรรคเช่นนี้ต้องใช้เวลามากกว่าการพิมพ์แบบปกติ

ตัวอย่างเช่น ทั ก ท า ย ย ย ย

โ ช ค ดี เ พื่ อ น

ข อ โ ท ด น ะ

การใช้สัญรูป (Emoticons)

การใช้สัญรูปเป็นวิธีการแสดงอารมณ์อย่างหนึ่งของผู้ใช้ภาษาเน็ต เพื่อฝ่าข้อจำกัดของการไม่เห็นหน้าตาและท่าทางของคู่สนทนา สิ่งที่พบเพิ่มใหม่ในภาษาเน็ตปี 2555-2556 ก็คือ

การใช้สัญรูปเดี่ยว

เช่น ก : เกรดออกแล้วไม่ได้ A นะ

ข : TT^TT

ก : โห..หน้าใสมว๊ากกกคร่าาาา

ข : ^^

การใช้สัญรูปประกอบข้อความ เพื่อให้คู่สนทนารู้ว่ากำลังพูดด้วยสีหน้าเช่นไรหรือมีท่าทางใดประกอบขณะสื่อสารข้อความนั้น

ตัวอย่างเช่น เพลงแน่นอก ^___^ สุดยอดไปเลย (ยิ้ม)

อย่าดุมินสิ T^T (ร้องไห้)

ตัวจริงตัวเล็ก น่ารักมากๆ >.< ขาวสว่างฝุดๆ (ทำตาหยีแสดงความน่ารัก)

จุ๊บ -3- (ทำริมฝากจู๋เพื่อจูบ)

ฮืบบบบบบ :) (ยิ้ม)

พอเปิดมาปุ๊บ ก็มิดเทอมเรยทันที!! TT^TT (ร้องไห้ น้ำตาไหลพราก)

ช่วงนี้ชอบเพลงนี้อ่านะ ^__^ (ยิ้ม)

อายเค้านะตะเอง -///- (เขินจนหน้าแดง)

น่าสงสารมากครับ T_T (ร้องไห้)

ขอแชร์นะคะ ^^ (ยิ้ม)

นี่มันชีวิตจริงชัดๆ Y.Y (ร้องไห้)

สู้ๆนะคร้า ^^V (ยิ้มพร้อมกับชูสองนิ้ว)

ไปด้วยยยยย!! ^^/ (ยิ้มพร้อมกับยกมือขึ้น)

สาธุ -/\- (ยกมือไหว้)

ปัจจุบันในการสนทนาผ่านเว็บไซต์ต่างๆ มีการ์ตูนอีโมติคอนสำเร็จรูปให้ใช้ในกระดานแสดงความเห็น เพียงพิมพ์สัญลักษณ์ตามที่กำหนด หน้าจอก็จะแสดงผลเป็นรูปการ์ตูน แต่ก็ยังคงปรากฏการพิมพ์สัญรูปเป็นจำนวนมาก ที่พบมากที่สุดคือ ^^ ซึ่งหมายถึงใบหน้ายิ้ม ส่วนในโปรแกรมประยุกต์ในสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตมีภาพการ์ตูน (Sticker) แสดงหน้าตา ท่าทางต่างๆ ผู้ใช้จะใช้ภาพการ์ตูนดังกล่าวสื่อความหมายแทนข้อความ ช่วยให้สื่อสารได้รวดเร็วขึ้น

การสร้างคำใหม่

คำแสดงเสียง อารมณ์และกิริยาอาการ ภาษาไทยเน็ตมีการใช้คำแสดงเสียง คำแสดงอารมณ์ สีหน้า และกิริยาอาการเป็นจำนวนมาก เพื่อฝ่าข้อจำกัดของการที่ไม่ได้ยินเสียงและไม่เห็นสีหน้าท่าทางในการสนทนาโต้ตอบกันผ่านคอมพิวเตอร์คำเหล่านี้ได้แก่

1.) คำแสดงเสียงหัวเราะ ผู้ใช้ภาษาได้สร้างสรรค์คำแสดงเสียงหัวเราะที่หลากหลาย เช่น

หัวเราะเบาๆ ตัวอย่างเช่น อิอิ คริคริ หึหึ หุหุ เหอๆ เหอะๆ

หัวเราะดังๆ ตัวอย่างเช่น ก๊ากกก/กร๊ากกกก เอิ๊กกก ฮ่าๆๆ ห้าๆๆ ๕๕๕ 555+

คำบางคำเป็นคำเลียนเสียงหัวเราะ เช่น 555 ๕๕๕ ฮ่าๆๆ ห้าๆ เอิ๊กกกกก ก๊ากกกก แต่คำบางคำเป็นคำแทนเสียงหัวเราะ เช่น อิอิ คริคริ หึหึ หุหุ เป็นต้น

2.) คำเลียนเสียงร้องไห้ เช่น

แงๆ งือๆ ฮือๆแว๊ (มาจาก อุแว้ คำเลียนเสียงร้องของเด็กทารก)

3.) คำอุทาน เช่น แอร๊ยยย!อร๊ายยย! บร๊ะเจ้า! อัยย๊ะ! ห๊ะ! เง้อ! ง้ะ/ง่ะ! เย้ย! อ๊ากกก! ง่า! เง้อ!

4.) คำแสดงอารมณ์ ความรู้สึก เช่น

เงิบ หมายถึง ผงะจนเกือบตกเก้าอี้ (มาจาก หงายเงิบ)

งุงิ หมายถึง มี 2 ความหมาย 1) หมายถึงอารมณ์เสีย มาจากคำว่า หงุดหงิด 2) ใส่ในประโยคเพื่อแสดงบุคลิกน่ารักของผู้ใช้ภาษา

แอบเซง (แอบเซ็ง) หมายถึง ดูเหมือนไม่เซ็ง แต่จริงๆ แล้วเซ็ง

เพลียจิต/เพลีย หมายถึง อ่อนอกอ่อนใจ

จี๊ด หมายถึง เสียใจ เสียความรู้สึก

5.) คำแสดงกิริยาและท่าทาง เช่น

ม๊วฟฟฟฟ หมายถึง การจูบครั้งเดียว (กดน้ำหนักลงบนแก้มผู้ถูกจูบ)

จุ๊บ/จุบุๆ หมายถึง การจูบเบาๆ

ฮึบๆๆๆๆ หมายถึง ท่าทางการฮึดสู้ เพื่อทำงานหรือทำตามเป้าหมายอย่างแข็งขัน

กระทืบ Like หมายถึง ชอบมากๆ (มาจากการคลิกปุ่ม Like ในเว็บไซต์เฟสบุ๊ค)

คำลงท้าย

ในภาษาไทยเน็ตปรากฏคำลงท้ายประโยคที่สร้างขึ้นใหม่ ดังนี้

1.) คำลงท้ายประโยคคำถาม ได้แก่ คำว่า อ่า อะ/อ่ะ ง่ะ งิ

ตัวอย่างเช่น เท่าไหร่อ่า

ทำไรอะ

ช่วงนี้ไมมีแต่คนนอนดึกง่ะ

ไปไหนมางิ

หนุกป่าวงิ

2.) คำลงท้ายประโยคบอกเล่า ได้แก่ คำว่า อะ/อ่ะ งิ

ตัวอย่างเช่น สวยอะ

ซี้ดเลยอ่า

ลำคานอ่ะ

อยากทำบ้างอ่ะ

มันคือความจิงอ่ะ

เพิ่งทำเส็ดงิ

งานเข้าเลย

3.) คำลงท้ายประโยคที่แสดงความหมายขัดแย้ง ได้แก่ คำว่า เหอะ (เถอะ)

ในภาษาเน็ตไม่ได้ใช้ คำว่า เหอะ ในประโยคเชิญชวนเหมือนในภาษาพูด เช่น ไปกันเหอะ เลิกกันเหอะ แต่ใช้เพื่อสื่อความหมายที่ขัดแย้งกับอีกฝ่ายหนึ่ง

ตัวอย่างเช่น ขี้เหร่เหอะ (ขี้เหร่ต่างหาก ไม่สวย) เป็นประโยคแสดงความคิดเห็นต่อภาพผู้หญิงคนหนึ่งที่คนอื่นๆ ต่างแสดงความเห็นว่าสวย

ส้งทรีนนนนเหอะ (ส้นตีนเหอะ) เป็นประโยคแสดงความคิดเห็นขัดแย้งหรือต่อต้านกับความเห็นก่อนหน้า

ด่วนสุดๆ มีแจกของ ง่ายเหอะ (ไม่ได้ยากอย่างที่คิด) แค่ตอบคำถามไม่กี่คำถาม ของเค้าเองเหอะ (ไม่ใช่ของที่เอามาจากที่อื่น)

จิงเหอะ เชื่อกุ (มันเป็นความจริง ไม่ใช่ไม่จริงอย่างที่เข้าใจ)

คำแสดงการตอบรับ/รับรู้ คำประเภทนี้เป็นคำที่ใช้สื่อความหมายแทนการพยักหน้า แสดงการรับรู้ สารของคู่สนทนา เช่น อืม อะจ้ะ อ่าน้า/อะนะ งืม งือ/งือๆ

ตัวอย่างเช่น ก : อาทิดนี้จิกลับบ้านนนนน....

ข : อืม.. ดีๆ

ก : อยากไปด้วยป่ะ

ก : ไมคนเราใจดำกันจัง โลกนี้มันอยู่ยากขึ้นทุกทีโว้ยยยย

ข : อ่านะ

ค : ใจเย็ล

การนำคำที่มีอยู่แล้วในภาษา (ในความหมายอื่น) มาใช้สื่อสารในอีกความหมายหนึ่งเนื่องจากออกเสียงคล้ายกัน

เช่น คำว่า ถั่วต้ม ใช้ในความหมายว่า ถูกต้อง

น่าร็อค ใช้ในความหมายว่า น่ารัก

คำศัพท์อื่นๆ

เช่น **กาก** ใช้เป็นคำด่าในลักษณะดูถูก หมายถึง คนที่ทำตัวไม่มีประโยชน์ สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น และใช้เป็นคำคุณศัพท์เมื่อกล่าวถึงสิ่งที่มีคุณภาพหรือประสิทธิภาพต่ำกว่าที่คิด เช่น โทสับกากๆ (โทรศัพท์) เน็ตกาก มอไซกากๆ (มอเตอร์ไซค์)

เน่า ใช้เป็นคำคุณศัพท์กล่าวถึงสิ่งที่ถูกทิ้งไว้ไม่ได้สนใจมาเป็นเวลานาน เช่น บล๊อกเน่า (บล๊อกออนไลน์ไม่ได้อัพเดทข้อมูลนานมาก) หรือใช้กับอินเตอร์เน็ตที่ใช้งานไม่ได้ เช่น เน็ตเน่า

เทพ หมายถึง การมีฝีมือในระดับสูงมาก หรือมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งที่สูงมาก เช่น หล่อขั้นเทพ ฝีมือระดับเทพ

เมพขิงๆ หมายถึง การมีฝีมือในระดับสูงมาก หรือมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งที่สูงมาก มาจากการพิมพ์เทพจิงๆ ผิดบ่อยๆ จนกลายเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไปมีความหมายเดียวกับ เทพจริงๆ/เทพจิงๆ

เกรียน ใช้เป็นคำด่า หมายถึง คนที่ก่อกวนผู้อื่น มาจากกลุ่มผู้เล่นเกมออนไลน์ ที่ใช้คำนี้ด่าคนที่ก่อกวนผู้เล่นอื่นโดยเปรียบว่าเหมือนกับเด็กประถมทรงผมเกรียนที่ไม่มีวุฒิภาวะ ไม่รู้ว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ

ฟิน คำนี้ปรากฏใช้ร่วมกันทั้งในภาษาพูดและภาษาเน็ต หมายถึง มีความสุขโดยสมบูรณ์ มาจากคำว่า Finale หรือ Finish เช่น อร่อยแบบฟินๆ ฟินทั้งเรื่อง

โอ หมายถึง ดี น่าพอใจ หรือแปลว่า ตกลง (มาจากคำว่า โอเค) เช่น โอป่ะเตง (ดีไหม หรือ โอเคไหม ตัวเอง)

การใช้เครื่องหมาย

การใช้เครื่องหมายปรัศนี (?) ในประโยคคำถาม

มีการใช้เครื่องหมายปรัศนีในประโยคคำถามเป็นจำนวนมากอาจกล่าวได้ว่าได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ของการใช้น่าจะเพื่อให้ผู้รับสารเมื่อเห็นข้อความแล้ว เข้าใจได้โดยทันทีว่าเป็นคำถาม และเพื่อละคำที่เป็นคำถาม ตัวอย่างเช่น

= =! ทำไมต้องคอมเม้นค้า?

เจอคนไม่รู้จักมาขอถ่ายรูปด้วย ทำยังไงดี??

ดำงั้นดำเลยใช่มั้ย?

จำน้องด้ายยยมิ?

แค่นี้? (ละคำว่า หรือ/เหรอ) ..เพื่อ?? (ละคำว่า อะไร)

การใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์(!)

มีการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ในประโยคอุทาน และประโยคที่ต้องการเน้นเสียงเพื่อดึงดูดความสนใจ ตัวอย่างเช่น

ในประโยคอุทาน หล่อจัง...น้องเรา!!

ตื่นมาอาบน้ำมมมไปโรงเรียน ทำงานนน ท้อออออ!!!

ตกใจงิ๊...แทบจะตกเก้าอี้เลย!!

ในประโยคที่ต้องการเน้นเสียง เพื่อดึงความสนใจ

แก๊งนมอุ่น..จัดหนักไปนะ หลังตีแบตว่ะ!!

เริ่มล่ะ!!

เล่นกันเถอะ สนุกจริงๆ แอพนี้!!!

พูดดี!!

อารมตอนเน้เรย!!

อย่าให้เราต้องสวยแค่หน้าตาอย่างเดียว!!!

การใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลา (.)

1.) มีการใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลาเพื่อแสดงให้เห็นว่าประโยคที่ถูกคั่นด้วยจุดไข่ปลามีความหมายต่อเนื่องกัน ตัวอย่างเช่น

แต่เคยเจออีกแบบ คนตัวสูง...เง้อ เค้าตัวเตี้ย...นั่งข้างหลัง ซวยเลย

กุอยากเจอรถเม...สายเนี้ย5555

เอ่อ...ทำไรอ่ะ

มีความสุขมากๆ ร่ำรวย...มั่งคั่ง...มั่นคงจ่ะตุ๊กกี้

โดน...เต็มๆ

ความรู้....หรือ...จะสู้ประสบการณ์

2.) มีการใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลาท้ายประโยค เพื่อแสดงการลากเสียง ไม่ให้ประโยคจบห้วนๆ

ตัวอย่างเช่น โดนโคตรๆ โคตรจาโดน...

อืม...

พอเหอะ....

คริคริ หันไปดูอีกทีให้แน่จัยย...

รอจนเช้าละ....

การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย

การใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทย ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษในคำทับศัพท์ที่นิยมใช้กันในภาษาพูด

ตัวอย่างเช่น Ok จ้า

ไม่เคย Fake

Thanks จ้า

กระทืบ Like

ลุค sexy

Set นี้ห้ามแม่เห็นค่ะ เด๋วงานเข้า 555